

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xxiiij. post festu[m] Trini. Questio. Ixix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāge.

tributa prestare: Rūdeo q̄ sic. Primo: q̄ hoc dicit ch̄s in p̄senti euāgelio dū dicit iudeis q̄ serui erāt reḡ serm̄i Reddite q̄ sunt cesar̄s cesari. Secūdo: q̄ hoc dicit ap̄t̄olus ad Rom̄. xij. vt pater inuenti. Et assignat hui⁹ ratiōez cū dixerit: ideo em̄ z tributa p̄stare: dices. Sinistri dei sunt in hoc ip̄so. i. p̄o hoc ip̄so. i. tributo seruantes. sc̄z deo z p̄lo. quali diceret. Quicūq̄ seruilitate recipit p̄ fuitio suo mercede: fm̄ illud. j. Cor. ix. Quis pascit gregez z de lacte eius nō edit. Sed p̄ncipes seruiunt deo z populo in pace z equitate cōseruanda. Ideo concludit. Reddite q̄ omnib⁹ debita: cui tributū tributum: cui vectigal vectigal. Ab hoc t̄n debito p̄ncipū priuilegio liberi sunt clerici. quod d̄ equitate tamē habet naturalē. quia sicut p̄ncipes in temporalib⁹: ita clerici i sp̄ualib⁹ cōmuni bono sollicitant: z cōsequenter recōpensant rege p̄ labore ei⁹ circa pacē. Quē etiā ap̄d gētiles vacantes diuini liberi erant a tributis: sicut de sacerdotibus egypti patet Gen̄. xlvij. et. j. metaph. Sed cōtra videt q̄ nō teneant. Nullus em̄ liber tenet ad onera seruicij cuiusmodi est prestare tributa. Sed serui dei sunt liberi per aduentum christi: fm̄ illud Ioan. viij. c. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. Sol. Sicut dicit scr̄us Tho. sup̄ epl̄as Pauli: in p̄mitiua eccl̄ia p̄pter hanc rōnē q̄ daz dicebāt se potestatis nō subiacere. sed non bene dicebāt: q̄ p̄ aduentū christi liberant̄ sp̄s a peccato z morte z seruitute diaboli: sed caro remanet obnoxia seruituti. Et ideo dum carnē gerim⁹ corruptibilem: oportet nos dominis secularib⁹ subijci: nec absolui a tributis: sicut nec ab alijs corp̄is penalitatib⁹: a quibus nec etiā seip̄m ch̄s voluit absoluerē. Liberabit̄ aut̄ z caro in libertatem glorie filiorū dei. et tunc hō liberatus p̄ ch̄m nulli seruituti erit obnoxius: fm̄ illud. j. Cor. v. Cum tradiderit regnū deo z patri: z euasauerit oēm p̄ncipatū z p̄tatem. Secūdo: Si tenent fideles ad subiectionē z tributandē est. q̄ potestas p̄ncipū a deo est. vt patet ex ap̄to Rom̄. xij. Sed aliqui hōrū potestas nō est a deo: fm̄ illd̄ Osee. viij. Ipsi regnauerunt z nō ex me. Galiqui ad

hec non tenent. Sol. Potestas regia vel alia q̄ntum ad tria considerari potest. q̄ntum. sc̄. ad p̄am potestatem: et q̄ntum ad modū adipiscēdi illam: et q̄ntum ad vsuz eius. Quantū ad p̄mū potestas semp̄ a deo est: fm̄ illud Roma. xij. Dis potestas a deo est. z illd̄ Joā. xix. Nō haberes p̄tatem zc̄. Et rō est: quia omne dictū de deo z creatura vt sapientia: iusticia: potestas: z hm̄ō: a deo est in creatura. Quantū aut̄ ad secundū semp̄ est a deo p̄mittente. q̄ nihil fit deo nō p̄mittere. et alio quādo est ab eo faciente: q̄n. sc̄. aliq̄s ordinarie accipit illam. Quādoq̄ hō non est ab eo faciente q̄ntū ad desormitatē in eius adquisicione: sed est a p̄uēsa voluntate. Et similiter q̄ntum ad tertium est a deo q̄n quis ea legitime tenet: et nō a deo q̄ntū do p̄uēse. Ad augmentum dico q̄ tenent quando p̄ncipes habent iuridicā potestatem: non aut̄ aliter nisi rōne scandali vel p̄pter maius malū vitandū: puta p̄fōne. Sed q̄. q̄ obediendū est etiā discolis. j. Pe. ij. Sol. Vex est dūmō sint dñi de iure: nō aut̄ si de facto nisi vt s̄. Tertio Null⁹ tenet ad aliqd̄ p̄ legē inferioris: puta hois a q̄ absolut⁹ est p̄ legē superioris: puta dei. Sed a seruitute p̄ncipū z tributis ois homo est liberat⁹ a deo. q̄ deus reliquit hoiem in manu consilij sui. Eccl̄. xv. q̄ zc̄. Sol. D̄ d̄ reliq̄sse hoiem in manu filij sui: nō q̄ absoluerit eū ab oi lege vt faciat quecūq̄ libuerit. sed quia ad aliqd̄ q̄ faciendā necessitate nature non cogitur vt irrationalia. sed libera electōe ex p̄prio consilio. p̄cedere opat̄.

Queri etiā d̄r: vtz vita bona possit ac debeat veritas dici: Vide. j. q. xvj. ar. iij. Tertū. et. iij. di. lxxj. q. j. ar. j. q. iij. Et vtz oēs teneant deo sacrificiuz offerre. Vide ij. q. lxxv. ar. iij. in corpe.

Dñica. xliij. post festū Trini.
Questio. lxx.

Veritur vtz in suscitacione sp̄ualis puelle. i. aie: expulso turbe. i. culpe seu p̄titudis secularium curaz p̄cedat sacrum manus

S 2

chri. i. gre infusione: Rñdeo ex doctrina
 fcti Tho. j. ij. q. cxij. ar. viij. Lū i iustifica
 tione ipij q̄tuor req̄rant. s. gre ifusio z mo/
 tus liberarbitrij p̄ fidē i deū: z mor⁹ eius/
 dē in pctm: z remissio culpe. Ista sunt tpe
 sil. qz iustificatio ipij est in instāri: cū fiat a
 deo q̄ ifinitate sue potētie in instāri dispo
 nere p̄t aiām quā iustificat. Sz tñ ordine
 nature vnū eoz ē alio pus. Et p̄mū ē gre
 ifusio. Scōm mor⁹ liberarbitrij in deū.
 Tertū mor⁹ eiusdē in pctm. et Quartū
 remissio culpe. Nā i q̄libet motu naturāl
 Primū est motio mouēt: q̄ hē gre ifusio
 Secūdu⁹ ē dispositio matie seu motio
 mobil⁹ q̄ est vterq̄ mor⁹ p̄dicit: sed p̄oz ē
 q̄ in deū cū sit cā z rō alteri. qz n̄ detē/
 stat q̄s pctm nisi qz ē z deū. Tertū autē ē
 termin⁹ mor⁹: q̄ hē remissio culpe: ad quā
 tota trāsmutatio ordi⁹. Sed z. Primo
 Nā recedere a malo pus ē q̄ accedere ad
 bonū: fm̄ illud ps. Declina zc. Sz remis/
 sio culpe p̄tinet ad recessum a malo: z ifu
 sio gre ad p̄secutionē boni. q̄ naturāl p̄i
 oz est remissio culpe. Solu. Si recessus a
 termino z accessus ad terminū p̄siderent
 ex p̄te mobil⁹: naturāl p̄oz ē recessus: qz p̄
 us est i mobili oppositū q̄s obijct. et post
 termin⁹ quē assequit. Sz ex p̄te agētis est
 ecōtrario. qz a gēl ad remouēdū p̄iū/agit
 p̄ formā q̄ in eo p̄existit: sic sol ad remouē
 dū tenebras agit p̄ lucē. Et iō ex p̄te solis
 pus ē illūinare q̄ remouere tenebras: lz
 ex p̄te aeris pus sit purgari tenebras q̄ il/
 luminari. Et qz ifusio gre z remissio cul
 pe dicunt ex p̄te dei iustificār: iō naturāl
 ifusio gre est p̄oz. Sed liberatio a culpa
 est p̄oz. Sz assecutio gre: qz ista sumunt ex
 p̄te hoīs iustificati. Vel p̄t dici qz termi/
 ni iustificatōis sunt culpa sic a q̄: z iusticia
 sic ad quē. Bz a p̄o est cā remissiois culpe
 et assecutiois iusticie. Scōo dispositio na
 ruralit est p̄oz forma ad quā disponit. sed
 mor⁹ liberarbitrij est dispositio ad susce/
 ptionē gre. q̄ ē p̄oz. Sol. Dispositio sub/
 lecti p̄cedit naturāl susceptionē forme: lz
 sequit actionē agentis q̄ subiectū disponit.
 Iō mor⁹ liberarbitrij naturāl p̄cedit
 p̄secutionē gre: sed seq̄t gre ifusione. Hec
 scribit Tho. Queri etiā p̄t: vtz sine ta
 ctū man⁹ chri. i. sine ifusione gre dei resur/
 gere possit p̄ pctm spūaliter mortua puel/
 la. Vide. j. ij. q. cxij. ar. ij. Et vtz alienis
 pctibz mortu⁹ in pctō diuinā grām consec̄
 tur. Vide ibi. q. cxij. ar. vj.
 Dñica autē. xv. queri p̄t sic q̄stus est
 dñica q̄ra in q̄dragesima. Et sic iam cō
 plere sunt q̄stioes p̄tinetes directe ad in/
 tellectū euangelioz.

Bequiritur que

stiones impertinentes.

Casus Primus

Doniam nonnulli
 diuini p̄bi p̄cones exiliti
 mantes auditores suos z
 beniuolos z artētos diu
 nis sermonibz esse: et ipsa

materie diuisione posse dociles reddi: vi/
 ce exordij breui dubiolo eozq̄ morali vti
 psueuerūt: p̄positū est n̄m ac institutum
 mō q̄stiucllas nōnullas morales imp̄t/
 nentes euāgelij breuiter et auctoribz vā/
 rijis colligere: vt opis nostri tertiā p̄te ro/
 taliter absolnam⁹. Primo igit q̄rit Vtz
 bona opa z p̄cipue oratio pctōis existen
 tis in fide z extra charitatē aliqd̄ valeant
 ad vitā eternā: Ad hoc ar̄ dubiū fm̄ san/
 ctū Tho. in. iij. di. xv. q. j. ar. ij. q. iij. z. j.
 ij. q. cxij. Et Ray. in. ti. de pe. z remis. q.
 item circa. et Pisanū in. sūma. ti. charitas
 Et Rich. in. iij. di. xv. sic rñdef. In pctō
 mortali est ille solus q̄ mortale commissit
 z nō penitet sufficiter. Secus autē si est in
 veritate contrit⁹ in actu: z confessus in p̄/
 posito: quia talis est in gra: vt patet p̄ san
 ctū Tho. iij. dist. xvij. q. ij. ar. v. q. j. et ha
 bec de p̄nia dist. j. p̄oz. Cū tñ ne falla
 ris p̄pter non distinguere inter attritio/
 nem z contritionem. Non valent igit bo/
 na opera existentis in mortali per modū
 meriti fm̄ offēs. quia charitas est p̄ncipi
 um merendi. j. ij. q. cxij. Valent autē p̄i/
 mo ad vitā eternā p̄ modū gaudij acci/
 dentalis: ad hunc sensum q̄ si peniteas ac
 tandē salueris: in eternū gaudebis re illa
 bona fecisse: vt patet de se. Et secundo vā